

[Thor kil Kristensen.]

det mæglingforslag, der i sin tid blev stemt om, og som vi derefter ophøjede til lov. Sådant noget kan man ikke gøre i et ordentligt land, og jeg føler mig lidt ilde berørt over, at mit lands regering har set sig nødsaget til at foreslå noget af den art.

Man kan jo heller ikke se bort fra, at hvis noget sådant skulle blive gennemført, så ville det skabe en utryghed overfor kommende situationer af samme art. Hvordan skal man vente, at f. eks. arbejdsgiverne i fremtiden vil stemme for et mæglingforslag, hvis de kan risikere, at lovgivningsmagten en uge efter ved et eller andet vilkårligt indgreb ændrer forudsætningerne for det, der lige er vedtaget?

Dermed tror jeg at jeg har karakteriseret lovforslagets indhold tilstrækkeligt.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) gjorde en bemærkning om, at skønt valutastillingen er forbedret i de sidste måneder, er vort lands økonomi endnu meget sårbar. Ja, det er rigtigt, men har det ærede medlem tænkt over, at hvis disse to lovforslag blev vedtaget, ville det virke til en svækkelse af valutastillingen? Hvis nemlig lønningerne forhøjes, uden at det får de normale prismæssige konsekvenser, ja, så bliver forbrugsstigningen jo større, end den ellers ville blive, med det resultat, at vi får en forringet valutastilling. Jeg tror, det ærede medlem er kommet for skade at fremsætte den udtalelse uden at have tænkt på, hvad det egentlig var for en realitet, han skulle tale om.

Må jeg til slut sige, at selvom nu den ene af de fire forligspartnere fra i fjor på denne måde tilsyneladende søger at komme bort fra det, vi blev enige om for godt et år siden, går jeg ud fra, at de andre tre forligspartnere står ved det, vi vedtog i fjor, og som landets økonomiske udvikling ikke har indeholdt noget grundlag for at ændre.

Jeg regner derfor ikke med, at monopollovsforslaget vil komme til afstemning her i tinget. Skulle det mod forventning ske, vil venstre af de grunde, jeg har nævnt, stemme imod det.

Weikop: Det kan være meget naturligt at fremsætte et forslag om prislovgivning i en situation, hvor der er fare for, at varemangel

vil kunne føre til en opskrunding af priser og avancer, med andre ord, hvis det kan antages, at nogle erhvervsdrivende vil udnytte forbrugerne på en ubillig måde. Men en sådan situation foreligger jo ikke i dag. Tværtimod er forholdet det, at varemængden er betydelig, så betydelig, at konkurrencen af sig selv regulerer priserne og dermed hindrer enhver udnyttelse af forbrugerne; og hvis konkurrencen på en eller anden måde bindes og derfor ikke kommer til naturlig udfoldelse, har vi jo monopolloven, der jo allerede har været omtalt flere gange, og som giver en klar hjemmel til at skride ind overfor urimelige priser og forretningsbetingelser, urimelige indskrænkninger i den fri erhvervsudøvelse eller urimelig ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelse. Der kan derfor næppe være tvivl om, sådan som forholdene er, og med den lovgivning, der allerede findes, at der er tilstrækkelig beskyttelse for forbrugerne. Dertil kommer noget meget væsentligt, nemlig at den liberalisering, der allerede har fundet sted, og som antagelig skal udvides med henblik på de forpligtelser, vi er indgået på, jo er en af de mest virksomme prisregulatorer, man har. Man taler jo endda til stadighed, jeg tør godt sige ganske særlig indenfor regeringspartiet, om en dumpinglov for at hindre, at bunden slås ud på priserne til skade for erhverv og beskæftigelse. Jeg tror nok at turde sige, at en eventuel dumpinglov og det foreliggende lovforslag ville stå til hinanden som ild til vand.

Alene dette skulle med tilstrækkelig tydelighed vise, at en skærpet prislovgivning ikke kan anses for påkrævet. Jeg må måske i så henseende henvise til, hvorledes det er gået indenfor tekstilområdet, der jo dog er af væsentlig betydning for forbrugerne. For et års tid siden indføjede man i loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger bestemmelser, der hindrede, at avancerne blev sat op, i lighed med det, der foreslås her; man måtte ikke forhøje de bruttoavancer, der var gældende den 1. marts 1955, uden tilladelse. Se, såvidt jeg ved, har der praktisk talt ikke været nogen, der har ansøgt om tilladelse til at forhøje bruttoavancerne, i hvert fald er det vist meget få — den højtærede minister kan jo oplyse herom — og dette turde med al ønskelig